

گزارش ۱۰۰ مورد لاپاراسکوپی کوله سیستکتومی

در بیمارستان امام خمینی از تاریخ ۷۲/۲/۲۸ تا ۷۳/۴/۳۱

دکتر عباس رباني، استادیار گروه جراحی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر سیدرسول میرشریفی، استادیار گروه جراحی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکرسید حسن رضوی امامی، استادیار گروه جراحی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

Reporting of 100 cases of laparoscopic cholecystectomy in Imam Khomeiny hospital from 72.2.28 to 73.4.31

ABSTRACT

100 patients(93 females and 7 males) in ages ranging between 23 and 65 years.

Were subjected to laparoscopic cholecystectomy for biliary colic (92 pts.) ,acute cholecystitis (7 pts.) or asymptomatic gallstones (1pt.). None had a history of icterus and in every case choledocholithiasis was excluded by means of serum alkaline phosphatase assessment and sonography (in addition to ERCP in 3 pts.). 3 operations were converted to open cholecystectomy (because of uncertainty about anatomy in 1 pt.,extensive adhesions in 1 pt.,and persistent bleeding in 1 pt.). Mean operation time was 80 min. 90 patients were discharged on the second postoperative day. Apart from 2 pts. who were readmitted (for omental evisceration in 1 pt. and subhepatic hematoma in one) , complications were limited to minor complaints. Laparoscopic cholecystectomy is a safe procedure in the hands of a skilled surgeon who is aware of anatomic variations and is always prepared to liberally convert the operation to an open cholecystectomy.

E.R.C.P سنگ مجرای کولدوک رد شد.

سه بیمار تبدیل بروش باز شدند (یک مورد بعلت نامشخص بودن آناتومی - یک مورد بعلت چسبندگی شدید، و یک مورد بعلت خونریزی). میانگین زمان عمل ۸۰ دقیقه بود، ۹۰ بیمار روز دوم عمل مرخص شدند. دو بیمار پس از ترجیح بستری مجدد داشتند (یک مورد بعلت اوپرasiون استئوم از ناف - و دیگری بعلت ایکتر نداشتند و با اندازه‌گیری فسفاتاز آکالان و سونوگرافی و

خلاصه

صد بیمار (۹۳ زن - ۷ مرد) از ۲۲ تا ۶۵ سال بعلت کولیک صفراوی (۹۲ مورد) کوله سیستیت حاد (۷ مورد) و سنگ کیسه صفرای بدون علامت (یک مورد) تحت عمل جراحی کوله سیستکتومی لپاراسکوپی قرار گرفتند. هیچکدام از بیماران سابقه ایکتر نداشتند و با اندازه‌گیری فسفاتاز آکالان و سونوگرافی و

اوایل، کلیه بیمارانی که سابقه عمل جراحی باز شکم داده دار انجام این روش محروم می‌شدند اما پس از انجام چند مورد، بیمارانی که سابقه عمل جراحی در قسمت تحتانی شکم داشتند نیز کاندیدای لپاراسکوپی شدند بطوریکه از این صد بیمار ۱۵ نفر سابقه عمل جراحی شکمی از قبیل سزارین، هیسترکتومی، آپاندکتومی و بستن توله داشتند.

بررسیهای قبل از عمل در روش لپاراسکوپی شامل Alk.Ph, SGOT, SGPT, FBS, BUN, U/A, PTT, PT, CBC بود. در تمام بیماران سونوگرافی برای تشخیص سنگ کیسه صفرا ویررسی دیلاتاسیون کلدوک وجود سنگ در مجاری صفرایی به کار بوده شد. در ۳ مورد که مشکوک به سنگ کلدوک بودند با ERCP وجود سنگ رد شد و سپس تحت عمل فوار گرفتند.

روش عمل

اولاً جراح اصلی در تمامی موارد یک نفر بوده است ولی کمک اول در موارد ابتدا بیمار جراحان مختلف بود در مراحل بعدی از ریزدستهای جراحی استفاده شد. به همه بیماران یک گرم کفلین وریدی قبل و بعد از عمل تزریق می‌شود. در اکثریت بیماران در ابتدا عمل N/G TUBE گذاشته و در انتها عمل خارج می‌شود. پس از بیهوشی کامل برشی به اندازه ۱ سانتیمتر در ناحیه ناف داده می‌شود و با سورزني مخصوص، وارد حفره صفاق شده حدود ۵-۶ لیتر گاز دی اکسید کربن وارد آن می‌گردد. پس از رسیدن فشار داخل صفاق به ۱۲ میلیمتر جیوه اولیه تروکار ۱۰ میلی متری با احتیاط از طریق همان برش نافی به حفره صفاقی فرستاده می‌شود. وتلسكوب از طریق آن وارد شکم می‌شود. با ورود تلسكوب ابتدا تمام حفره شکم و سپس ناحیه کیسه صفرا مشاهده می‌شود. در بررسی اولیه یک ارزیابی در مورد وضعیت آناتومی انجام می‌شود تا در صورت وجود چیزی که خلی پیچیده و کور در همان ابتدا عمل به روش باز تبدیل شود و ریسک اضافی به بیمار تحمیل نشود. در این ۱۰۰ مورد یک مورد حاد در اولین برخورد تبدیل به روش باز شد. یک مورد بعلت خونریزی بستر کرد و مورد دیگر نیز بعلت تردید در آسیب به کلدوک به روش باز تبدیل شدند.

پس از حصول اطمینان از توائیب انجام عمل؛ یک تروکار ۱۰ میلیمتری از ناحیه ساب گزینه شد و دو تروکار ۵ میلیمتری از ناحیه ساب کوستال راست وارد کرده و از طریق اینها ابزار جراحی وارد شکم می‌شود. ابتدا شریان و مجرای سیستیک مشخص شده و پس از اعتماد ۱۰۰٪ به آنامومن شریان و مجرای سیستیک کلیپس پروگریمال و دیستال زده می‌شود و شریان و مجرای قطع شده کیسه صفرا با کوتوله از بستر جدا می‌گردد و از طریق پورت ساب گزینه شد. خارج می‌شود و در انتها بستر کرد حتماً با نرمال سالین شسته می‌شود و گاز داخل شکم نیز حتی الامکان خارج می‌شود. در ۵ بیمار از درن ساب چاپتک استفاده شد که در ۳ مورد پس از ۲۴ ساعت و در ۲ مورد پس از ۳ روز خارج شد. در ۱۹ بیمار اندازه سنگ بزرگتر از ۱ سانتی متر بود که در ۶ مورد مجبور به بزرگتر نمودن بوش

هماتوم زیر کبد) عارضه مهم دیگری وجود نداشت. کوله سیستکتومی لپاراسکوپیک بدست جراح با تجربه و بار عابت دقیق اصول آن روشن مفید، مطمئن و بی خطر می‌باشد.

مقدمه

لپاراسکوپی ترکیبی از دو کلمه لاتین لپار به معنی شکم و اسکوپی به معنی دیدن است. در سال ۱۹۰۱ آفای Geolge kelling با استفاده از یک سیستم سکوپ برای اولین بار احشای داخل شکم سگ را مشاهده کرد و نام این کار را keolioskopie گذاشت. سال بعد یک جراحی روسی به نام dimitriott از طریق واژن لپاراسکوپی را روی انسان انجام داد. در سال ۱۹۱۱ اولین سری از گزارش‌های وسیع لپاراسکوپی تشخیصی انتشار یافت. از این تاریخ تا دهه هشتاد قرن حاضر لپاراسکوپی علیرغم پیشرفت‌های روزگاری تکنولوژی، فقط درجهت تشخیص و آنهم در حیطه ژیکولوژی بکار گرفته شد.

بالاخره در سال ۱۹۸۷ آفای Mouret از پاریس اولین مورد لپاراسکوپی کوله سیستکتومی را گزارش کرد. اکنون که بیش از ۷ سال از آن تاریخ نمی‌گذرد هزاران عمل جراحی بزرگ و کوچک در آمریکا و اروپا به این طریق انجام گرفته است و به جرات می‌توان گفت که کمتر تحویل توانسته تا این اندازه سرعت و رشد سریع داشته باشد. امروزه عمل جراحی کوله سیستکتومی در اکثر مراکز ابتدا به طریق لپاراسکوپی انجام می‌شود و در صورت عدم توانایی جراح در انجام آن به روش باز تبدیل می‌شود که میزان آن بیش از ۲ تا ۵٪ نمی‌باشد.

روش مطالعه

شاید بیماریهای کیسه صفرا و مجاری صفرای شایعترین اعمال جراحی بزرگ شکمی باشند لذا اندیکاسیونهای متعددی برای کوله سیستکتومی مطرح می‌باشند. ولی علل کوله سیستکتومی بوسیله لپاراسکوپ (Inclusion criteria) در این صد مورد عبارت بود از:

نود و دو مورد کولیک صفرایی، ۷ مورد کوله سیستکت حاد و ۱ مورد سنگ صفرایی بدون علامت.

نود و سه بیمار زن و ۷ نفر مرد بودند که جوانترین بیمار ۲۳ سال و مسن ترین بیمار ۶۵ سال داشت. در طی این مدت کتراندیکاسیونهای نسبی و مطلق این روش (exclusion criteria) عبارت بودند از:

حامگی، کلانژیت و پریتوئیت حاد، بیماریهای انعقادی، احتمال خونریزی، سابقه جراحیهای وسیع در نواحی فوقانی شکم، سنگ کلدوک (افزایش آنکالن فسفاتاز، قطر کلدوک بیش از ۸ میلیمتر، سابقه ایکتر) و زخم اثنی عشر.

در کلیه بیمارانی که دارای یکی از حالات زیر بودند از روش باز استفاده شد و همچنین بیمارانی که از نظر شرایط عمومی مناسب نبودند از این روش درمانی حذف شدند. لازم به ذکر است که در

ختم آن نیز نمی‌باشد و جراح در صورتی مجاز به ادامه عمل تا خارج کردن کیسه صفرا می‌باشد که ۱۰۰٪ از بین خطر بودن آن مطمئن باشد، البته قبل از عمل، آسان و یا مشکل بودن قابل پیش‌بینی نمی‌باشد. در مواردی که با هیدروپیس مواجه می‌شویم بهتر است

ابتدا با سوزن از طریق پوست ترشحات کیسه صفرا حتی الامکان تخلیه شده سپس عمل ادامه یابد. این کار هم تکنیک را آسان می‌کند وهم از آلودگی احتمالی (در صورت پارگی کیسه صفرا) می‌کاهد.

عوارض

همانطوری که ذکر شد در این صد مورد عارضه مهم و مرگ نداشتم اما همان‌نامه تروکار در ۳ مورد، درد طولانی مدت محل تروکار در ۶ مورد، عفونت زخم در ۳ مورد اویسراسیون امتوم دریک مورد و همان‌نامه زیر کبد نیز در یک مورد مشاهده گردید که به شکل عمدۀ ایجاد نکرد. روز پنجم، پس از کشیدن بخیه‌های پوستی اویسراسیون امتوم به وجود آمد که بصورت موضوعی ترمیم شد.

مزایای کوله سیستکتومی لایپراسکوپیک را در چند مورد می‌توان خلاصه نمود:

۱- درد بعد از عمل بسیار کمتر از روش باز است و بیماران براحتی از چند ساعت بعد از عمل قادر به حرکتند که این خود کاهش چشمگیری در ایلکوس بعد از عمل، آنلکتازی و D.V.T. ایجاد خواهد کرد.

۲- اشتهاهای بیماران خوب است و از صبح روز بعد از عمل براحتی قادر به خوردن و آشامیدن هستند و ایلکوس ندارند.

۳- خطر جاگذاری اشیاء خارجی در شکم وجود ندارد.

۴- عفونت زخم خیلی نادر است و در صورت ایجاد بعلت کوچکی زخم براحتی قابل درمان است.

۵- فتقهای محل عمل نادر و بسیار کوچک‌اند.

۶- اسکار ایجاد شده بسیار کمتر از روش باز است.

۷- بعلت کاهش چشمگیر اقامت بیماران در بیمارستان و بهبودی سریع و برگشت آنها به فعالیت اجتماعی، از نظر اقتصادی نیز مقرون به صرفه است اگرچه شروع این روش در ابتداء هزینه تهیه دستگاه و وسایل را تحمل می‌کند ولی در مجموع و در دراز مدت اقتصادی بودن آن نیز به اثبات رسیده است.

تجربه مانیز همچون مراکز بسیار معتر جهانی ثابت می‌کند که کوله سیستکتومی با لایپراسکوپ توسط جراحی با تجربه می‌تواند با همان درجه اطمینان روش باز انجام شود و مورتالیته و موربیدیته ان تقریباً با آن مشابه بوده و در موارد حاد و مزمن می‌توان از این روش استفاده کرد.

ساب گرفتوئید به حدود ۲ سانتی‌متر شده کیسه صفرا خارج شد و در بقیه موارد قبل از خارج کردن کیسه صفرا سنگ را با پنس معمولی خرد کرده کیسه صفرا از همان برش ۱۰ میلیمتری خارج شد.

در ۱۱ مورد کیسه صفرا قبل از خروج پاره شد که بلا فاصله صفرا ساکشن گردید و محل آلودگی با ترمال سالین شسته شد. در ۷ مورد سنگهای صفراوی به داخل شکم ریخته شد که در همه موارد سنگهای خارج گردیده و در هیچ موردی از این نظر مشکلی بوجود نیامد.

در ۹۷ بیمار کوله سیستکتومی با روش لایپراسکوپی با موقبت انجام شد و در ۳ مورد به روش باز تبدیل شد و عمل آن در یک مورد خوتربیزی بود که با تبدیل به روش باز براحتی کنترل گردید. دریک مورد بعلت چسبندگی شدید آناتومی ناحیه کلدوك نامشخص بود و برای جلوگیری از آسیب آن به روش باز تبدیل شد و در مورد سوم بعلت آمیم و چسبندگی شدید کیسه صفرا و دئودنوم ادامه عمل بروش لایپراسکوپی به هیچ وجه امکان نداشت. زمان عمل بتدریج بطور قابل توجهی کاهش یافت و زمان متوسط عمل در این بیماران حدود ۸۰ دقیقه می‌باشد.

دریک بیمار در حین عمل بستر کبد خوتربیزی بیش از معمول داشت که با گذاشتن surgicell کنترل شد. بیمار یک هفته پس از عمل با تب و درد در ناحیه R.U.Q. مراجعته کرد که با تجویز آنتی بیوتیک و ریدی بمدت چند روز بهودی کامل پیدا کرد و سونوگرافی بیمار یک همان‌نامه جذب شونده را در ناحیه کیسه صفرا نشان داد. غیر از دو مورد ذکر شده در هیچ یک از بیماران عمل مجدد و یا بسترهای شدن بعدی وجود نداشت و تاکنون نیز مراجعته مجدد بعلت ایکتر، تب و یا هر عارضه دیگری نداشتم و مرگ نیز وجود نداشت. مهمترین شکایت بیماران بعد از عمل در دشنهای و محل تروکار بوده که براحتی با مسکن کنترل می‌شود استفراغ بعد از عمل نیز سپتاً شایع بوده که با تجویز متولپرامید IM درمان می‌شود در اکثر بیماران صبح روز بعد از عمل سرم قطع و وزیم غذایی نرم شروع می‌شود و بیماران براحتی قادر به راه رفت و حرکت می‌باشند. از بیماران این مطالعه ۹۰ نفر صبح روز دوم تথیص شدند. اولین ویزیت روز چهارم بود که مهمترین شکایات آنها دردهای خفیف قابل کنترل از محل تروکار ساب کوستال بود.

بحث

از ۱۰۰ مورد ذکر شده ۹۷ مورد با موقیت خاتمه یافت و عارضه مهم و خطرناکی نداشتم. از ۷ مورد حاد نیز ۶ مورد براحتی انجام گرفت. یکی از این موارد بعلت چسبندگی شدید و عدم تشخیص صحیح آناتومی به روش باز تبدیل شد که کاملاً منطقی بوده و انجام آن به روش باز نیز بدون مشکل نبود و چسبندگی وسیعی بین کیسه صفرا و دئودنوم وجود داشت. اصولاً شروع لایپراسکوپی بمعنی

مراجع

- 1.Laparoscopic abdominal surgery 1993
- 2.Colour atlas of laparoscopic surgery 1993
- 3.The surgical clinics of north america Laparascopy
for the general surgeon Oct.1992
4. Peters JH,Ellison EC.Safety & efficacy of
laparoscopic cholecystectomy' A prospective analysis of
100 initial patients. Arch. Surg. 1991;213:3-12
- 5.Cameron JC, gadacz TR: Laparoscopic
cholecystectomy Ann. Surg. 1991 213 :1-2,
- 6.Flowers JA,Bailey RW, Laparoscopic Management of
Acute cholecystitis Am. J. Surg. 1991 161:388-392 ,